

Så vil jeg komme ind på det med tiden. Nu vil jeg jo ikke benægte, at jeg er en af de forældre, der som en af de første herhjemme startede med at bruge det her i Danmark helt tilbage i 1996. Den her kamp har været lang, og lad der nu ikke gå yderligere 10 år, inden man får klarhed over, om det er dokumentation, om det er en rapport, eller hvad det er, man vil have. Derfor vil jeg henvise til det, Martin sagde, om, at tiden er kostbar, så lad os få sat os ned og gjort noget effektivt ved det her hurtigst muligt.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Jeg skal bede ordføreren om at blive stående, og inden jeg giver fru Karen Klint ordet for en kort bemærkning, skal jeg lige gøre ordføreren opmærksom på, at man tiltaler hinanden herinde med hr. og fru og det fulde navn. Fru Karen J. Klint, værsgo.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jamen det er jo netop, fordi nogle af os også er lidt utålmodige med den sag, at vi siger, at den nemmeste måde at komme videre på nok er, at vi sætter os ned og laver en beretning i stedet for at komme med ændringsforslag til teksten, så det er faktisk, fordi vi ikke ønsker at være formalistiske. Vi ønsker at være åbne over for alle de gode initiativer, der er. Vi ønsker måske også at være lidt grænseoverskridende med noget, men vi ønsker ikke at sælge ud af retssikkerheden.

Der skal være nogle tryghedsrammer, og der skal også være en udfordring til det offentlige om at oppe sig, så der også kommer nogle kvalitetsting ind, og så man ikke bare siger, at alt det sjove og det spændende og det gode må forældrene tage sig af og det kedelige og det dagøkonomiske må kommunerne tage sig af. Det er derfor, vi siger, at en beretning nok er vejen frem i stedet for et ændringsforslag til den tekst, der ligger. Den hurtigste vej er i hvert fald en beretning.

Kl. 18.00

(Kort bemærkning).

Tina Petersen (DF):

Altså, nu ved jeg ikke, hvor sjovt det altid er at være forældre, hvis man både skal slås med det økonomiske og også selv skal sørge for, at det er veldokumenteret. Det er jo sådan, at der kun er fire kommuner i Danmark, der har ansøgt om

den her forsøgsordning – i hvert fald efter det, jeg har læst mig frem til, må jeg hellere sige. Det kan jeg da godt undre mig lidt over. Forhåbentlig er der mange kommuner, der før eller siden åbner op for det her, og jeg håber da på, at man kan sætte sig ned og finde rammerne hurtigst muligt for de her ting.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Det er jo netop sådan nogle ting, vi kan skrive ind i en beretning: hvad præmisserne er for det. Det er jo også derfor, det er godt, at ministeren nu siger, at vi får et tværministerielt udvalg, der skal se på det, for så bliver der en fælles erkendelse af, at der er nogle nye veje, man kan gå i fællesskab, uden at man i kommunerne behøver at undre sig over, at man ønsker at gå den vej, fordi der er en fælles enighed om, at det så også er den bedste vej for det konkrete barn.

Men det er også en vigtig betingelse for os. Det skal være den bedste vej for det konkrete barn og ikke bare, fordi man har fået en dille, fordi man er i forlegenhed, eller fordi man synes, at kommunen ellers ikke kommer med det bedste tilbud, for så må man også presse kommunen til det. Så det er også for at få noget indhold i det, så forældre også bedre kan anke det tilbud, de får, for det er jo også vigtigt, at man kan anke, hvis man får et dårligt tilbud. Vi synes nu, det er nemmere, hvis vi sætter os ned og snakker om det på udvalgsrådet.

(Kort bemærkning).

Tina Petersen (DF):

Det er da klart, det har fru Karen Klint selvfølgelig ret i. Nu kender jeg så forældrene fra en anden side, og jeg er sikker på, at der ikke er nogen af dem, der foretager sig det her, uden at det virkelig er gennemtænkt. Det er en stor beslutning i ens liv lige pludselig at gå i gang med sådan et projekt her, og det kræver en 24 timer i døgnet.

Metoder kan jo laves meget fleksible. Der er f.eks. nogle børn, som går i en fritidsordning 3 timer om dagen og så trænes hjemme. Der er også nogle, hvor man har valgt at sige, at de så går i skole på halv tid og er hjemme resten af tiden. Hvis vi kan få kommunerne til at være fleksible, og hvis vi kan lave en ordning, hvor vi går ind og kigger nærmere på det her, så synes jeg da, det er det, vi skal gøre. Altså, det bedste for mig er, at vi får et hurtigt resultat for de her forældre og børn. Det er det vigtigste.